

نخستین روز ماه مه یادمان پرشکوه کارگران آمریکایی و عید کارگران در سراسر جهان است. این روز دست آورد مبارزات بی امان کارگران در نقاط مختلف گیتی بر علیه نظام سرمایه داری است. اول ماه مه روز نشان دادن قدرت و عظمت نیروی تاریخساز است که بر علیه استثمار و جهالت بپا خاسته تا رهایی بشریت از بیداد گریهای نظام سرمایه داری را تحقق بخشد.

کارگران سراسر جهان همه ساله با برپایی مراسم باشکوهی ضمن گرامیداشت خاطره مبارزات خونین و قهرمانانه همزمانشان، صفوف خود را متحد می سازند تا سرانجام پیروز مندانه اراده آهنین خود را برای درهم شکستن سیستم امپریالیستی اعمال نمایند.

از هنگامیکه در سال ۱۸۸۶ کارگران شیکاگو برای بهبود شرایط کار، افزایش دستمزد و کاستن ساعات کار از ۱۴ ساعت در روز به ۸ ساعت دست به تظاهرات زدند ۱۲۶ سال می گذرد. با وجود پیروزیهای چشمگیر کارگران جهان و دست آوردهای عظیم آنان در اقصی نقاط عالم، اما در کشورما ایران کارگران هنوز در شرایط طاقت فرسای امور می گذرانند.

رژیم دیکتاتوری - مذهبی جمهوری اسلامی ایران از بدو روی کار آمدن، کارگران را از داشتن ابتدایی ترین حقوق سیاسی - اجتماعی و صنفی محروم ساخته و ارتجاعی ترین قوانین کار را به آنان تحمیل کرده است. با وجودیکه سابقه برپایی مراسم جشن اول ماه مه در ایران به سال ۱۲۹۹ باز می گردد و پس از آن جنبش کارگری و سندیکایی در ایران مرسوم گردید اما اکنون رژیم دیکتاتوری حاکم بر ایران بزرگداشت این روز تاریخی توسط کارگران را منسوخ اعلام کرده است. با وجود اعمال دیکتاتوری و سببیت شدید بر جنبش کارگری ایران، این جنبش به مبارزات خود ادامه می دهد و آهنگ پرصلابت قدمهای کارگران همه ساله در اول ماه مه در سراسر ایران شنیده می شود. هم اکنون تنی چند از رهبران سندیکایی در زندانهای رژیم جمهوری اسلامی ایران گرفتار آمده اند و تاکنون صدها تن از فعالین کارگری به جوخه اعدام سپرده شده اند. رژیم جمهوری اسلامی ایران می کوشد با اعمال ددمنشی های بیشتر فعالین کارگری را از محیط کارخانه اخراج نماید و عده ای از نیروهای حزب اللهی را جایگزین کارگران کند، غافل از اینکه سوابق تجمع مخفی فعالیت های کارگری به نقاط دور افتاده و کوهستانی دوره دیکتاتوری شاه باز می گردد و رژیم جمهوری اسلامی هرگز نخواهد توانست کارگران ایران را از فعالیت سیاسی بازدارد.

کارگران مبارز!

این واقعیت مسلم و تردید ناپذیری است که رژیم جمهوری اسلامی ایران نماینده عده ای بازاری و بوروکرات می باشد که فقط با تکیه بر اعمال خشونت تاکنون توانسته است بر مردم حاکمیت کند. این رژیم حافظ منافع سرمایه داران بزرگ در ایران است و همه داعیه های مبارزات «ضدامپریالیستی» اش پوچ از آب در آمده است. لشکر کشی امپریالیسم آمریکا به عراق و افغانستان و شکست مفتضحانه آنان در این مناطق موجب شده است تا رژیم جمهوری اسلامی این وقایع را به

حساب پیروزیهای خود قلمداد کند. درحالیکه این رژیم طی ۸ سال جنگ با عراق نتوانست کمترین پیروزی بدست آورد. در عرصه داخلی، عموم مردم ایران از این رژیم متنفرند و جناحهای مختلف حاکمیت نیز به جان یکدیگر افتاده اند. در شرایط کنونی جمهوری اسلامی دوام خود را بر بستر سازشهای پنهانی با غرب، چین و روسیه باز یافته است. دول امپریالیست غرب علاقه ای به سقوط این رژیم ندارند، چراکه نگرانند بازار پر سود ایران تماماً در اختیار روسها و چینی ها قرار گیرد. چین و روسیه نیز به این رژیم کمک می رسانند چراکه نگرانند با سقوط این حکومت دیکتاتوری- مدهبی منافع اقتصادی آنان به خطر افتد. تمام این حقایق ثابت می کند هرآینه دول بزرگ صنعتی از کمک و پشتیبانی جمهوری اسلامی ایران دست بردارند، سقوط محتوم این رژیم تسریع خواهد شد.

تجارب ارزشمند مبارزات کارگری در دوره شاه به ما می آموزد با گسترش نبرد بی امان بر علیه رژیم دیکتاتوری هیچ نیرویی نمی تواند رژیمهای خودکامه را نجات بخشد. امروزه در بحبوحه اوضاع بحرانی جامعه ایران، باردیگر همانند نخستین قیامی که در سال ۱۳۵۷ بر علیه رژیم شاه بوقوع پیوست، همبستگی و مبارزات دوشادوش شما با سایر طبقات و اقشار مختلف اجتماعی، تنها راه نجات از این شرایط طاقت فرسای شماست. رژیم جمهوری اسلامی ایران محکوم به سرنگونی است و نیروی توانای شما می تواند نقش آفرین این برهه تاریخی گردد.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۱ - اول ماه مه ۲۰۱۲

A.C.P- Postfach 12 02 06-60115 Frankfurt am Main-Germany-Fax: 00-49-221-170 490 21

Web Site: <http://www.iranian-fedaii.de> E-Mail: organisation@iranian-fedaii.de